

במדינה

עיתונות

דר שטרמר פוסט

האם דומים מתנהלי כפסטיה לג'וקים? לפחות עיתון אחד סבור כך

ייתכן שעורכי ג'וטלס פוסט לא שמו לב לתוכן המודעה. אבל קוראיהם נדהמו. הם יודעים כי העיתון בשפה האנגלית נוטה, בדרך כלל, לעמדות הלאומניות של רפ"י.

אם כן, איך יכול העיתון לפרסם מודעה המתאימה לדר שטרמר הנאצי, הווקא נגד המתנחלים, שזכו בעקספן בבירכהו של דיין?

ג'וקים ופיששפים. המודעה הופיעה ביום השלישי שעבר, ה-13 באוגוסט. היא נשאה את הכותרת: "המתנחלים יגישו לפרס תוכנית ליישוב השומרון".

מתחת לכותרת מדינית זו, הופיעה ה-טקסט הבא:

"מתנחלי שומרון הודיעו שהם יגישו לשרהביטחון תוכנית ליישוב השומרון. המתנחלים בדירה שלך לא הגישו לך תוכנית. הם גם לא יעשו זאת. הם שוטט יופיעו במיטבה, בארונות, בסירים ומתחת לכיור, ויתנהלו שם.

"טלפן 473271-03. וחברת המשפחה תבוא להצלתך.

"אנחנו גיפטר למענך מן המקקים הר-פיששפים — במהירות וביעילות".

הג"א

מיקלט של רהיטים

בעדיבית חיפאי מסרב

לאפשר לדייריו

להשתמש במיקלט

והעירייה אינה מתערבת

איתן הולנד שירת במילואים תקופה ארוכה מאז מלחמת יום-הכיפורים. יום אחד קיבל חופשה לבקר בביתו שבחיפה, וכאשר בא הביתה — נדהם.

הצעה מהירה לתוך מיקלט הבית. זמן קצר אחרי המלחמה, גילתה לעיניו מחנה מדיאג מאד.

התיישב איתן והריץ מיכתב למפקדת הג"א חיפה. בוו הלשון:

"אני חייל המשרת במילואים החל מיום-הכיפורים. אני גר בשדרות מוריה בחיפה. בבית קיים מיקלט מצויין, אולם ל-צערי, עת הייתי בחופשה בבית, גיליתי כי בעליהבית נעל את המיקלט, וכי לאיש מן הדיירים אין מפתח (אני גר בדמי-מפתח).

"שם בעליהבית הוא משה דוידס, מרחיב יסתרנוף בחיפה.

"אודה לכם עם תפנו את תשומת לב בעליהבית לחשיבות העניין של מיקלט פתוח ומסודר (אגב, המיקלט מלא להיטים ישנים וכו'). בתודה מראש..."

בעדיבית סירב. את מיכתבו הדאוג והודיית-מרשאל של איתן הולנד העבירה

מיפקדת הג"א חיפה למהל המחלקה ל-ביטחון ושעת-חירום בעירייה. מר הייטנר,

"רצ"ב העתק בקשתו של מר איתן הולנד, מהיפה, המדברת בעד עצמה,"

נאמר במכתב. "קצין-המיבצעים המחוזי ביקר במקום, ומצא כי אכן בקומת-הקרקע

נמצא מחסן גדול אשר קירותיו החיצוניים חזקים במיוחד, ויכול לשמש מחסה טוב

לדיירי הבית בשעת הצורך.

"במצב הקיים נמצאים מפתחות המיקלט בידי בעליהבית, מר משה דוידס, בלבד, ובמקרה של אועקה לא יוכלו דיירי

הבית לתפוס מחסה במקום. קצין-המיבצ-עים שוחח עם מר דוידס בטלפון, וביקשו

לתת לדיירים העתק מפתח למיקלט.

"מר דוידס סירב, וטען כי במידה שתהיה

אועקה, ירוץ ויפתח את המיקלט. מיותר

לציין כי סידור זה אינו מתקבל על הרעת, היות שמר דוידס אינו גר במקום. החלול

להיווצר מצב כי בהישמע אועקה יישאר דיירי הבית ברחוב מוריה 33 ללא מחסה.

"אבקשך מאד לתת דעתך בעניין, ו-למצוא דרך לחייב את מר דוידס להשאיר

מפתחות בידי דיירי הבית."

ברכה לא מספיקה. המיכתב שהע-ביה מיפקדת הג"א לירי נהל המחלקה

לשעת-חירום בעירייה חיפה נשלח בתחילת חודש מאי השנה.

דיירי הבית ברחוב מוריה 33 שבחיפה עדיין ממתנינם למפתח הגימלאי שליטה

ח"כ מולמר
"אתה משוחד!"

עדי-ראייה רבים שמו לב לכך כי מאז החלה פרשת בנק בריטניה, נוהג קרגמן לנסוע מביתו שברחוב צפת 4 בתל-אביב, אל הכנסת שברושלים, במקוניה של נגיד בנק ישראל, זנבר. יש גם עדות כי הנגיד היה נוהג לשלוח את המכונת ואת נהגו להסיע את קרגמן לענייניו.

הסעות אלו חסכו לקרגמן כסף טוב: חברי-כנסת אחרים היו מוציאים על נסיעות עות במונית מיוחדת מביתם אל תחנת השירות לירושלים כעשר לירות, סכום דומה מהתחנה בירושלים לכנסת, ועוד סך 7.30 לירות נסיעה מתל-אביב לירושלים.

סה"כ		ועדות		עטונות		נסיעות		אש"ל	
אב	ל"י	אב	ל"י	אב	ל"י	אב	ל"י	אב	ל"י
271860	(-)	30740	540	100		360		1320	
	(-)						9120		

הקוקש של חשבון ההוצאות החודשי של חבר ועדת-הכספים

הוצאות — אם היו ואם לא

לקבל הוצאות מוגבלות, לפי קבלות, או עד 15 לירות ליום לארוחות בלי קבלות, הרי חברי-כנסת פטור מכל קבלה. הוא מקבל 80 לירות לכל יום של ישיבה, בין אם הוא איכל ובין אם לא. בנוסף, הסכום של 80 לירות כולל גם תשלום ללינה במלון.

אולם חברי-הכנסת מקבל עבור אותו יום עוד 30 לירות, לנסיעה מביתו לירושלים וחזרה! כך שנותנים לו, או יותר נכון, הוא מאשר לעצמו, תשלום גם בעד לינה מחוץ לבית, וגם תשלום בעד נסיעה חבתי ללון בו.

התשלום של הוצאות-הנסיעה אף הוא יוצא-דופן. ראשית, ח"כ נוסע הינם באר-טובוסים וברכבת, למה לתת לו דמי-נסיעה אם הוא אין כתיובה נוסע הינם? שנית, אורח רגיל יכול לקבל הוצאות-נסיעה למקום-עבודה מחוץ לעירו רק עד 120 לירות לחודש, ללא קבלות. על כל סכום נוסף, עליו להגיש קבלות. ח"כ פטור מכל קבלה, ומקבל בארבעה ימים — מה שאורח רגיל מקבל בחודש.

מכאן שהחבר-הכנסת הפעיל בוועדת-הכספים, מקבל מדי-חודש כהוצאות, סכום המתקרב ל-3000 לירות נטו — סכום כפול משכרו הנקי.

ישושי-ראש ועדת-הכספים, ישראל

קרגמן, מקבל הוצאות כאלו, והסכום שהוא מקבל דומה פחות או יותר למה שמראה ה"קוקש" האופייני (ראה גלופה). אולם קרגמן הוא היחיד כימעט, מבין חברי ועדת-הכספים, המקבל כסף לנסיעות אך אינו מוציא אותה. חברי-הוועדה נוסעים ברכב פרטי, או במוניות-שירות. קרגמן מרבה בשנה האחרונה לנסוע לירושלים במקוניה של פקיד ממשלה בכירים, אצלם עליו לבקר כאיש ועדת-הכספים.

חבר ועדת הכספים מאשים את היו"ר: "זנבר שיחד אותך!"

ח"כ קרגמן
"אתה אינטרסנט!"

ברי ועדת-הכספים פערו פיותיהם בתימהון: האשמות חריפות כאלו לא נשמעו מעולם בחדר הוועדה.

מה-גם שהמאשים היה חבר-הוועדה, ראש סיעת המפד"ל אברהם מלמד — והנאשם היה יו"ר ועדת-הכספים הוותיק, ישראל קרגמן.

קבול רועד מהתרגשות צעק מלמד לעבר קרגמן: "אני אוריד את החסינות שלי ואוכיח לך שיש לך טובות-הנאה מנגיד בנק ישראל, ושאתה משוחד בעניין בקשר לנגיד!"

האשמה זו של מלמד באה, לאחר שקרגמן

טען כי מלמד הוא אינטרסנט אישי בפרשת בנק ארץ-ישראל בריטניה, ולכן הגנתו על ראשי הבנק והתקפתו על הנגיד, פסולות.

תקריט זו היוותה שיא בפרשת

התנגשויות בין קרגמן לבין מלמד וחבר-הוועדה מטעם המערך צבי גרשוני, המנהלים בוועדה מילחמת-חורמה נגד הנגיד ונגד קרגמן, המנן על הנגיד משה זנבר בכל כחהו.

אחרי שהתאששו חברי הוועדה מחילופי הדברים הקשים, שלוו בהאשמות נוספות של מלמד על קרגמן ועל קמפוזו הידועה לשימצה, נשבעו כל חברי הוועדה כי חילופי-דברים אלה יימחקו מן הפרוטוקול, ואיש לא ידליף אותם לעתונות.

אחרי אשמותיו הכבדות של מלמד, כי קרגמן מקבל טובות-הנאה מזנבר, ציפו חברי-הוועדה לתגובה כלשהי. האם לפחות יקרא לו לבידור כנסת?

היו גם שחיקו כי היועץ-המישפטי לממשלה, הקורא עיתונים, ירצה לדעת אם נכון כי נגיד בנק ישראל נתן טובות-הנאה או שוחד ליושבי-ראש ועדת-הכספים. שהרי היועץ-המישפטי לא היסט להגיש כיתבי-אישום בפרשות אחרות, המורות פחות.

כאשר טען ח"כ מלמד כי הנגיד נתן טובות-הנאה לקרגמן, ורמז בכך כי זו הסיבה להגנתו של קרגמן על הנגיד בוועדה, הוא התכוון בעיקר לפרשת הסעות שנתן נגיד בנק ישראל לקרגמן, כאן המקום להסביר את טיב השכר וההטבות שמקבל חבר ועדת-כספים מן הכנסת, בתוקף תפי קידו הרישמי.

בריכנסת מקבל משכורת של כי

2500 לירות ברוטו לחודש. ממשכורת זו נשאית לו בערך המחצית, וברור כי